

PRVI MOŽ NAŠE OBČINE

Tri oporne točke

Ta čas je v življenju Rudolfa Rometa iz Velike Stare vasi obarvana z najrazličnejšo simboliko: njegovi domačiji pravijo pri Spanu, kar pomeni, da so pri tisti hiši že imeli župane; tako imenovana Kristusova leta preživlja, 33, trojka pa je tudi njegova oporna točka v življenju, prav kot bi sedel na kmečkem trinožniku: prvo nogo predstavljajo kmetija, dom in družina, drugo ustvarjalno delo, najraje z ljudmi, tretjo pa županovanje grosupeljski občini. Pravzaprav bi morali po pravici tudi reči, da ima tri enakovredne službe, ki ga vse tri hočejo celega zase: kmetovanje (je diplomirani inženir kmetijstva), delo na Centru za organizacijo poslovanja v Ljubljani (samo še korak ima do magistrskega naziva iz organizacije dela) in delo na čelu občine, ki ne pozna ne počitka in zlasti ne urnika.

– Na kaj se opirate, ko načrtujete prihodnost?

»Štiri potencialne za naš prihodnji razvoj vidim – lokacijo, ki nas z bližnjo avtocesto povezuje z republiškim središčem; pridne prebivalce; zemljo; in končno naravno in kulturno dediščino naših krajev. Ti potenciali določajo tudi program, v katerem želimo na prvem mestu razvijati podjetništvo. V ta namen moramo urediti pogoje za privatizacijo do kapitalizacije. Pridobiti moramo razvojni dinar in dati ugodne pogoje za uporabo gospodarskih con. Razen ljubljanske občine Vič smo trenutno edini, ki imamo pripravljene dve takšni coni. Spodbuditi je treba storitveno dejavnost, v večjih krajih naj bi bili to spodnji prostori zgradb, v vaseh pa 'podjetja na dvorišču'.

– Vse to terja veliko pozidav. Vas kot kmeta ne boli srce, kadar beton zamenja pšenico?

»Srce me boli za kmetijske površine, pozidane v zadnjih 30 letih, takih imamo v občini kakih 200 hektarov! Nekaj zemlje pa je treba pozidati, zlasti v manjših vaseh moramo dopustiti možnost gradenj – nadomestnih gradenj in novogradenj – da bodo mladi ostali na kmetijah in oživili podeželje. V samem

Grosupljem pa so dolgo pozidavali dobro zemljo namesto močvirne, ker so tam pač parcele zaradi zahtevnejše gradnje na vlažnih tleh dvakrat dražje.

– Kot strokovnjak za organizacijo dela verjetno bolj celovito vidite tudi nefunkcionalno urejenost občine, ki ji načeljujete kot župan?

»Sodeloval sem kot svetovalec pri reorganiziranju brežiške, krške, sevniške, kočevske, labinske, novogoriške in še katere občine, pa tudi o naši občini je že nastalo gradivo z malce dolgim naslovom Izdelava strategije razvoja občine in predloga programa za delo občinske skupščine.

– Ta elaborat je res obsežen in bi se o njem kazalo posebej pomeniti ob drugi priliki. Zanima pa me, ali ima grosupeljska občina tudi kake širše stike ali pa smo nekako samozadovoljni za svojim plotom?

»Sredi oktobra smo bili na obisku v Borovljah in nato so Boroveljci obiskali nas, na obisk pa so prišli tudi iz Trbiža, borci in tamkajšnji podjetniki. Pogovarjali smo se še s Švicarji, Kanadčani, Argentinci...»

– Ali bi vas bilo ob vsem tem delu kdaj mogoče srečati tudi na traktorju?

»O, seveda! Najbolj prijetno je v jeseni, ko obiraš pridelke. Pri nas je bila vedno trdna kmetija, včasih grunt, ki se je pred kakimi sto leti razdelil na dva dela. Svoje še obdelujemo, deset hektarov je njiv, travnikov, ostalo gozd. Usmerjeni smo v živinorejo, prirejemo mleka in mesa, v hlevu imamo ponavadi 25 goved, na travnikih in njihovih pridelamo krmo zanje. Ostalo je pšenica, krompir... pač v okviru kolobarjenja v naših krajih, kjer je 10 do 20 odstotkov površin pod kmetijskimi pridelki, 80 odstotkov pa pod travinjami.

– Še doma pečete kruh?

»Mama ga peče. Najrajši imam njenega belega pšeničnega, čeprav je tudi svak pek po poklicu...»

– Ste član Slovenske kmečke zveze in s tem Demosa? Se vam kot županu zdi težko izpolniti vse Demosove obljube?

»V rokih, ki so jih obljubljali, skoraj nerealno. Dve sta najbolj pereči: upoštevati zakonitosti na področju finančnega nadzora nad poslovanjem gospodarstva ter nadzor nad rabo prostora, druga pa popraviti krivice, ki so jih doživeli kmetje v povojnem času na tem območju.

– Je tudi v grosupeljski občini že kaj zahtevkov za vračanje premoženja?

»Že 630 je vlog za vračanje oziroma ponovno preverjanje odškodnin, gre seveda predvsem za zemljišča. A za reševanje še ni pravnih podlag, zavezuje pa nas tudi zakon o moratoriju zemljišč.

PRESEDNIK GROSUPELJSKE OBČINSKE VLADE

Dvig podjetništva

Visoki in gibki šestintridesetletnik še nič ne kaže, da se je njegov delovnik z izvolitvijo za predsednika grosupeljske vlade podaljšal na osemnajst pa celo več ur dnevno. Odgovarja jasno, vendar ne odrezavo, prej bi lahko rekla prijazno, skoraj toplo. Pa so kljub temu njegovi odgovori trdni, prepričani, kot da bi se bil že nekaj časa v glavi ukvarjal s težavami, ki tarejo prebivalce grosupeljske občine.

– Gospod Šteger, kaj vas je najbolj žulilo, ko ste bili še »navaden« občan in ne predsednik izvršnega sveta?

»Visoke cene nekaterih storitev v javnih podjetjih, slaba pošta, premalo trgovinskih površin, relativno zamoren način življenja... Grosuplje je očitno res le nekakšno spalnno naselje, kamor večina prihaja, ker je tu večja možnost nakupa stanovanj in so cene dosegljivejše. Ni tiste pristne življenjske vedrine. Kultura, šport... kar je, temelji le na požrtvovalnosti posameznikov, medtem ko je večini le za dober gmotni položaj.

– Se ne bojite, da vam bodo Grosupeljčani kot priseljencu to kritiko zamerili? So nasploh zamerljive sorte?

»Lahko rečem, da Dolenjci niso zamerljivi. So pa nezapljivi do priseljencev, tudi sam sem to že skušal. Ravno zato bi si toliko bolj želel, da bi jih naši uspehi v teh gospodarsko težkih časih prepričali tudi o zmotnosti njihovega odnosa do priseljencev!«

– Kateremu občinskemu problemu bi po njegovi teži odmerili prvo mesto? Če je to sploh mogoče?

»Odločitev sploh ne bo težka! Ste že vsaj tretji ali četrti novinar, ki sem mu povedal to skrivnost: to je lokacija odlagališča odpadkov. Kjerkoli že bo, zagotavljam tudi na tem mestu, da se bo izvršni svet boril, da bo izdelano na čim višji ravni, ne da bi ogrozilo življenje v okolici.

Iščemo rešitev, ki bi veljala vsaj za dvajset let.

– Do kdaj naj bi to uredili?

»Nekako do sredine prihodnjega leta je treba pridobiti lokacijsko, tehnično in tehnološko dokumentacijo, da bi konec leta 1991 pričeli z deli. Cena novega odlagališča je tolikšna, kot dva občinska proračuna! Ravno zato prosim občane, naj pri izbiri ne nasprotujejo samo zaradi osebnih interesov, saj bodo tako rešitev zavlekli, še podražili in ogrozili možnost ekološko varnega življenja v občini!«

– Katere lokacije bi prišle v poštev?

»V naslednji številki tega časopisa jih bomo že lahko natančneje razgrnili.

– Kaj pa bi lahko imenovali kot drugo in tretjo prioriteto nalogo?

»Vsaj v še nekaj naselij in vasi je treba pripeljati pitno vodo in začeti kanalizacijski sistem, da bomo odplake res vodili preko prečiščevalnih naprav. Saj veste, pri nas gre

pač vse v Krko in le čistejša, varnejša, lepša Krka nam bo omogočila zakorakati tudi v tako zaželeni turizem. Tretja naloga pa je nedvomno dvig podjetništva v občini. Ker je bilo za to dejavnost doslej premalo parcel, bo treba hitro in žal z malo sredstvi pridobiti primerne lokacije in ugoditi interesom.

– Čudno, da razvoja telefonije ni na tej prednostni listi, vsaj prav pri vrhu ne. Kako to? To je vendar eden najhujših kamnov spotike!

Glavni razlog za kritično stanje telefonije je, da smo prišli šele v srednjeročni plan PTT za 1991–95. Zdaj so dogovori usklajeni, potrebnih je še nekaj podrobnosti, pri kraju pa je že projekt novega prizidka pri sedanji pošti, tako da bomo konec leta 1992 ali v začetku 1993 dobili 2.000 novih telefonskih priključkov, do leta 2000 pa celo še 10.000. Zato tega problema ni več na lestvici neresenih.

– Ob imenovanju novega izvršnega sveta so imeli največ pripomb obrtniki, češ da ni prav, ker niso zastopani v občinski vladi. Ste temu njihovem prigovoru kako ugodili?

»Res so se bali, da bodo imeli premalo besede pri odločitvah. Prepričan sem, da ni tako, saj so obrtniki del gospodarstva, ki je s podpredsednikom izvršnega sveta Francijem Ahlinom dobilo v izvršnem svetu pravega moža. Poleg tega pa smo tudi že ustanovili komisijo za obrtno dejavnost pri IS, v kateri sta poleg Ahlina še dva obrtnika – ta komisija naj bi opozarjala na probleme, oblikovanje trga, skupno davčno politiko... pripravljen pa je že tudi odlok, ki znižuje davke za leto 1990 – da ne bi ostali samo pri besedah!«

KAKŠNI SO PROGRAMI ČLANOV OBČINSKE VLADE

Kaj hočemo, kaj znamo

Franc Ahlin rojen 5. 9. 1955, dipl. ekonomist iz Grosupljega, zaposlen v Kovina-stroju Grosuplje, v tem mandatu profesionalni član in podpredsednik IS, zadolžen za gospodarstvo.

»V času svojega mandata bom deloval nadstrankarsko in ne bom gledal, kdo kaj predlaga, ampak kaj predlaga. Ob skrcenem obsegu proračuna in z nižjimi davčnimi stopnjami bom skušal ponuditi več kvalitetnih občinskih storitev. V svoji pristojnosti bom podpiral tiste ukrepe v gospodarstvu, obrti, kmetijstvu, turizmu in infrastrukturi, ki bodo povečali dobiček podjetij in bodo v splošno zadovoljstvo in napredek občanov. Preprečeval bom ekološko sporne

naložbe tudi za ceno izgube trenutnih gospodarskih učinkov. Pospesheval bom ustanavljanje novih podjetij, v občino skušal dodatno pripeljati uspešno, ekološko čisto in moderno obrtno dejavnost, spodbujal vračanje obrtnikov v našo občino, za prednostno nalogo si bom zadal razvoj turistične dejavnosti v vsaki krajevni skupnosti, prednostni nalogi pa sta tudi razširitev telefonske centrale in nova avtobusna postaja. Odpiranje novih delovnih mest vidim na področju družinskih podjetij in v spodbujanju družinskih kmetij. Moj končni cilj je, da postanemo evropska občina v gospodarskem, kulturnem in turističnem pomenu.

IGOR AHAČEVČIČ rojen 30. 4. 1962, gimnazijski maturant iz Bruhanje vasi, zaposlen v KZ Dobropolje, v tem mandatu neprofesionalni član IS, zadolžen za kmetijstvo in gozdarstvo.

V najbližji prihodnosti bo potrebno največ časa posvetiti čim boljši organiziranosti kmetijstva, pri čemer bo osnovno vodilo poslovni interes. Iz tega izhaja dobro or-

ganizirana družinska kmetija z dopolnilnimi dejavnostmi, za katero bo stala prenovljena in na nove, zdrave odnose postavljena zadruga, ki bo morala skrbeti za boljše življenje lastnika zadruge. Gospodarske razmere, v katerih živimo, bodo gotovo narekovale tudi večjo kontrolo nad vlaganji v kmetijstvo. V smislu prenove odnosov v kmetijstvu pa bo potrebno najprej poskrbeti za popolno zaščito kmetijskih površin in za ureditev premoženjskih odnosov, kar je temelj za kakršnokoli ustvarjalno delo. Pomen združništva je v tem, da krepki posamezniku lastninsko zavest in skozi ta moment vzpodbuja človeka k delu.

Uresničitev vsega tega pa bo odvisna od republiške po-

litike in njenih usmeritev glede vlaganj, davčne politike, ki naj bo vzpodbujevalna in odnosov na tržišču. Prav zato je še kako nujno čim bolj resno pristopiti k dobri organiziranosti kmetijstva v celoti.

FRANC JAVORNIK rojen 13. 5. 1956, dipl. pravnik iz Grosupljega, zaposlen v upravnih organih občine, v tem mandatu profesionalni član IS, odgovoren za občne zadeve.

»Obča uprava predstavlja neki splošni, generalni pojem za upravo kot celoto. Podpiram prizadevanja predsednika IS za izboljšanje dela upravnih organov

v občini, čim hitreje reševanje stvari, primerno kadrovske sestavo, treba pa je misliti tudi na ustreznejše družbenoekonomske pogoje delavcev v državnih organih. Sodim pa, da je treba vsak

radikalen poseg v institucionalne mehanizme globalno oceniti – tako potrebe kot stanje – in na temelju tako ugotovljenih zahtev doseči čimprejše rezultate po prioriteti potreb.

MAJDA MOŽE rojena 9. 2. 1957, organizatorica dela z Vira pri Stični, zaposlena v Livarju v Ivančni Gorici, bo v tem mandatu neprofesionalna članica IS, zadolžena za družbene dejavnosti in informiranje.

»Edini cilj in edina podlaga za delo mi bodo interesi občanov, čeprav se zavedam, da so družbene dejavnosti pogojene tako s političnim kot se bolj z gospodarskim položajem v občini in republiki. Želim si, da bomo imeli toliko samokritike, da bomo ugotovili, kaj znamo, kaj hočemo in kaj zmoremo; da

bomo po končanem delu brez strahu odšli v varstvo po svojega otroka, ki nas bo z nasmehom pričakal, da bomo z veseljem spremljali svojega učenca, kako si nabira znanje, nadarjenega otroka vključili v posebne programe, skupaj z ostarelimi starši vedro opazovali njihovo tretje življenjsko obdobje, zavestno preventivno skrbeli za svoje zdravje in lahko odšli k zdravniku, ne da bi morali več ur čakati na pregled, v najbližji knjižnici segli po najnovejši knjigi, v soboto zvečer obiskali zanimivo kulturno prireditev in si ob koncu tedna privoščili tudi sprehod v čisto naravo ali si ogledali katero od ohranjenih kulturnih znamenitosti. Borila se bom, da bo imela vsaka družinska celica v občini ne le to možnost, ampak da bo tudi osveščena, da je to zanjo koristno in potrebno.

JOŽE NOVAK rojen 22. 9. 1957, dipl. inž. krajske arhitekture iz Grosupljega, v tem mandatu profesionalni član IS, zadolžen za urejanje prostora in varstvo okolja.

»Cas je, da se zavemo, da ima prostor svoje zakonitosti, ki so drugačne od dnevnih ekonomskih razmer. Vsak poseg v prostor je dolgotrajen – če ne celo trajen – zato je zanj potreben večji premislek. Fizične spremembe, za katere se dogo-

varjamo danes, se bodo v prostoru okoli nas poznale šele čez deset ali celo več let. Tembolj je treba vse onesnaževalce pripraviti do tega, da bodo pospešeno odpravljali vire onesnaževanja. Tisto, kar se je pri urejanju prostora izkazalo kot dobro načrtovano, bomo obdržali. Morali pa bomo postati intenzivnejši in hitrejši pri pripravi prostorske izvedbene dokumentacije, da bomo ideje tudi uresničili. Naj povem, da marsikatero dovoljenje že izdamo v enem dnevu ali vsaj v res kratkem času. Pri vseh večjih posegih v prostor bomo najprej ocenili njihov vpliv na okolje, zato bodo morali biti predlogi pripravljani v več različicah. V desetih letih se je nabralo tudi veliko problemov pri premoženjsko-pravnih zadevah, še več jih bo nastalo pri odpravljanju krivic in napak iz preteklosti, zato se mora premoženjsko pravna služba kadrovske organizirati, vzpostaviti evidence in na podlagi zakonov sistematično reševati te za družbo in posameznika občutljive zadeve.

JOŽE PANJAN
rojen 7. 10. 1951, dipl. inž. gradbeništva, magister iz Grosupljega, zaposlen v Ljubljani na Fakulteti za arhitekturo, gradbeništvo in geodezijo, bo v tem mandatu neprofesionalni član IS, zadolžen za področju komunalne dejavnosti, širše pa področje gospodarske infrastrukture.

»Brez gospodarske infrastrukture kot osnovnega pogoja za razvoj gospodarstva tudi ne bo mogoče pridobivati novih, zanimivih investicij. V ospredju komunalnega gospodarstva bo osnovna komunalna dejavnost, kamor sodijo oskrba z vodo, odvoz odpadkov in vzdrževanje javnih površin. Investicij bo manj, zagotovili pa bomo, da bodo racionalno postavljene tam, kjer bosta večja učinek in pripravljenost ljudi. V stanovanjskem gospodarstvu bi radi začeli prenavljati stanovanjski fond, vzpostavili pogoje za postopno odprodajo družbenih stanovanj in s tem denarjem gradili nova. Pričakujemo, da bo v prihodnje pri nas tekla gradnja v prvi vrsti v lastni režiji ter za trg, manj pa bo občinskih investicij. Na področju prometa in zvez pa je treba izboljšati vzdrževanje cest, za kar seveda rabimo več denarja. Pri investicijah bodo imele prednost ceste višjega ranga. V tem mandatnem obdobju moramo zagotoviti tudi dva do tri tisoč novih telefonskih priključkov.«

PISMA BRALCEV

Tudi štrajk ni zalegel

Novo naselje Dvori/Preska v Grosupljem, katerega avtor, inž. Drašler, je za projekt dobil Prešernovo nagrado, je bilo nekaj časa prodajni paradni konj grosupeljskega gradbenega podjetja. Reklame so se vrstile celo na televiziji in mnogi smo se odločili, da zamenjamo svoje življenje v drugih krajih, zlasti v Ljubljani, za življenje prav v tem grosupeljskem naselju vrstnih hiš. Od 46 jih je zdaj vseljenih kakih 232, prodane pa so vse, čeprav nekatere tudi že iščejo novega kupca.

Zdaj pa sledi naše razočaranje. Ne samo, da ni telefonov, za katere so nam v GPG ob nakupu zagotavljali, da »ne bo problema« (med nami so poleg obrtnikov in novinarjev tudi nekateri drugi poklici, bi brez telefona ne morejo), ne samo, da nam je celo že marsikdo v KS Grosuplje dal vedeti, da smo nezaželeni priseljenci, ki imamo menda preveč zahtev – žal smo se prav mi znašli v najtršem primežu toplarne ob Grosupeljščici. Dve leti že traja naša bitka za urejene odnose, pač take, kakršni so v navadi v vsaki pravni družbi. Ne glede na naše proteste je občina v začetku leta 1989 sprejela odlok, ki nas Dvorajane (kolikor vem, edine poimensko) zavezuje, da moramo biti priključeni na toplarno in se nimamo pravice ogrevati na noben drugi način. Vse lepo in prav, gledano ekološko bi bilo to treba celo pozdraviti. Toda posledica odloka in pravilnika, ki iz njega izhaja, je, da je toplarna v položaju zaščitenega monopolista, ki je doslej uspešno privijal izvršni svet, da mu je potrjeval cene, te cene pa so takšne, da v Sloveniji nimajo tekmece v višini (poleti, ko toplarna ni obratovala, je zahtevala od lastnika hiše, velike 180 m², nič manj kot 1.700 din na mesec!). Prosili smo, naj bodo naši odnosi urejeni od hiše do hiše, s pogodbami, saj so tudi hiše različno velike in je v njih različno število ogrevanih prostorov, kakor si je notranjost pač kdo zamislil. V pogodbi bi tudi moralo biti urejeno lastništvo nad osnovno napeljavo, določeno, do kod je za toplarniške vode dolžna skrbeti toplarna in od kod uporabniki njenih uslug, določeno bi moralo biti, kakšen je način plačevanja, torej pavšal ali kalorimetri.

Naši poskusi dogovorov so se razen v nekaj dokaj brezplodnih sestankih končali z dopisom direktorja Komunalnega podjetja, da je njihova dejavnost splošnega družbenega pomena, da so zato tu občinski odloki (beri zakoni), pogodbe pa nepotrebne. In da če nam kaj ni po volji, naj lepo protestiramo pri Izvršnem svetu. Poskusili smo na neurejene probleme, ki se vlečejo že v tretjo kurilno sezono, opozoriti tako, da smo poleti, ko ne kurijo, nehali plačevati položnice. Nobenega odziva razen nekaj tožb, popolnoma neutemeljenih, saj mene na primer tožijo za čas, ko sploh še nisem bil vseljen. Tudi precej drugih evidenčnih malomarnosti bi bilo mogoče naštet.

Na novi izvršni svet se torej obračamo s tem pismom kot s prošnjo za arbitražo v naslednjih točkah:

1. ali je korektno, da občinski odlok zavezuje samo nas v Dvorih/Preski na priklop na drago toplarno, medtem ko niti stare šole v občini niso uspeli prepričati, naj se priključi; (več priključenih bi pomenilo nižjo ceno na posameznika);
2. zakaj ne deluje komisija za nadzor dela toplarne, v kateri bi moral biti tudi zastopnik Stanovanjske skupnosti Dvori/Preska?
3. ali res ni mogoče pogodbeno urediti načina plačevanja orgevanja, časa kurjenja, temperatur in lastništva nad toplovodi za primer poškodbe?
4. ali je pravilno določeno, da se smatra za priklop na toplarno datum priklopa na gospodinjski tok, ko dobro vemo, da si zaradi dragega toka graditelji prizadevamo čim prej pripraviti en prostor za pridobitev gospodinjskega toka, potem pa gradimo naprej še mesece, preden sploh centralna kurjava (pride na vrsto)?

V prepričanju, da bi bilo z nekaj strpnosti (in manj občinskega strahu pred razkrivanjem neumestne, predimenzionirane toplarniške investicije, ki zdaj s svojim obratovanjem bremeni naše žepe) mogoče naše sodelovanje s toplarno urediti v medsebojnem spoštovanju pravic, vse občane Grosupljega pozdravljamo in jim voščimo za praznik!

Stanovanjska skupnost Dvori/Preska
predsednik zanjo **BORUT SVETELŠEK**

Dragi bralci,

to je prostor za vaša pisma, kritike, želje in pritožbe, za male in velike dogodke ne le iz občine, ampak iz najmanjšega zaselka, kamor po krivici morda premalokrat zaidemo. To je tudi prostor, ki bo stalna vez med vami in občinsko upravo. Pišite nam brez strahu in tudi brez zadrege, saj bomo vaše prispevke skrbno pripravili za objavo tudi slovnico, ne da bi se jih pri tem dotikali vsebinsko. Dogovorimo pa se takoj, da bomo objavljali le pisma s polnim imenom in naslovom. Čim več bo vaših pisem, bolj bomo širili ta prostor!

Naš naslov: Uredništvo NAŠE SKUPNOSTI,
PP 12, 61290 Grosuplje.

Prireditve ob občinskem prazniku

Petek, 26. oktobra

GROSUPLJE

● ob 16. uri v Domu obrtnikov otvoritev razstave izdelkov obrti, inovacij in umetniških del ter podelitev zlate, srebrne in bronaste značke za inovativne izdelke

STIČNA

● ob 14. uri otvoritev trgovine, zgrajene s sodelovanjem KS Stična in trgovskim podjetjem Tabor, Grosuplje

Sobota, 27. oktobra

GROSUPLJE

● od 8. do 18. ure razstava v Domu obrtnikov
● ob 18. uri v avli Osnovne šole Občinska revija okteta in manjših vokalnih skupin

STIČNA

● ob 9. uri v Gasilskem centru okrogla miza o problematiki kmetijstva

METNAJ

● ob 15. uri otvoritev vodovoda na Poljanah in zaključek drugih komunalnih del. Slavnostni govornik bo **Ivan Oman**, član predsedstva Republike Slovenije in predsednik Slovenske kmečke zveze!

KS ZAGRADEC KITNI VRH

● ob 13. uri otvoritev vodovoda v Kitnem vrhu, nato program v Kulturnem domu Zagradec

Nedelja, 28. oktobra

GROSUPLJE

● od 8. do 18. ure v Domu obrtnikov razstava in prodaja izdelkov obrti

VIDEM-DOBREPOLJE

● ob 16. uri v Osnovni šoli pogovor o razvoju dobrepoljske doline

Ponedeljek, 29. oktobra

GROSUPLJE

● ob 10. uri v Družbenem domu Srečanje podjetnikov občine Grosuplje, kjer bodo predavali:
● **dr. Tone Kraševac**, predsednik Društva poslovnih delavcev Slovenije o aktualnih vprašanjih gospodarskega razvoja in lastninjenja podjetij v Sloveniji
● **mgr. Drago Mežnar** s slovenske Gospodarske zbornice o namenu in elementih kolektivne pogodbe in
● **Viktor Brezar** o problematiki drobnega gospodarstva.
● ob 16. uri v Kulturnem domu slavnostna seja Skupščine občine Grosuplje in podelitev nagrade inovatorju leta.

NOVO O KRAJEVNIH SKUPNOSTIH

Samostojno načrtovanje razvoja

Predstavniki krajevnih skupnosti, ki jih je v naši občini kar 24, so se 10. oktobra sestali z grosupeljskim županom, ki jim je razgrnil novosti v ureditvi in organiziranosti KS.

Osnutek nove ustave ne omenja izraza krajevne skupnosti, pač pa je 35. amandman izhodišče za nadaljno organiziranost teh celic našega vsakodnevnega življenja. Bistvo je, da bodo pristojnosti dose-danjih skupščin KS prevzeli sveti KS, skupščine pa bodo ukinjene.

Krajevna skupnost kot živ organizem bo še naprej skrbela za komunalno in socialni razvoj na svojem območju, seveda v okviru občinskih pristojnosti. Kjer lastnina v KS ni opredeljena z investicijami s strani KS, je posledaj lastnik izvršni svet občine, ki naj bi bil v prehodnem obdobju nosilec lastnine.

Kako to uresničiti? Občina bo najprej sprejela statutarni sklep, ki bo razveljavil dosedanje statute KS, kjer niso v skladu z novo ustavo. Nato se bodo poslednjič sestale skupščine KS, kjer se bodo članom prisrčno zahvalili za doseda-

nji trud, delo skupščin pa prenesli na svete KS. Ti bodo v novembru, najkasneje pa do konca leta, pripravili volitve, da bodo na zborih krajanov izvoljeni novi sveti KS, katerih člani bodo iz dejavnih strank, iz vaše skupnosti in iz pomembnejših podjetij v KS, saj naj bi bila v svetu zastopana vsa interesna področja in življenjske sredine. Na sestankih svetov se bodo ukvarjali z razvojnimi programi, s predlogi za gradnjo lokalne infrastrukture, lahko pa bodo dali tudi pobude za spremembo meja svoje KS, kar je ponekod že slišati.

Tudi načrtovanje lokalnega razvoja ne bo več narekovano iz občinskega središča, pač pa naj bi imelo pet faz: Občina pripravi strateške usmeritve in zadolži referenta za stike s KS. Iz KS prihajajo pobude za razvoj lokalnih območij, te pobude uskladijo z občinsko strategijo, najpomembnejše pa je, da se oblikuje skupina za gradnjo objektov iz okolja, ki je objekt predlagalo. Kdor bo bolj prodoren, kdor bo imel več posluha za iniciativo in nove čase, bo gotovo v bitki za sredstva dalj prišel.